

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระฐาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๒/๒๕๕๖

วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖
เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓)

คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ว่า คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๔/๒๕๕๔ ลงวันที่
๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ วินิจฉัยว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง
ซึ่งได้วินิจฉัยเกี่ยวกับการจัดการการเลือกตั้งอาจถูกฟ้องดำเนินคดีในศาลปกครองได้ โดยอาศัยอำนาจ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ และมาตรา ๒๗๖ ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริง
ตามคำร้องสรุปได้ดังนี้

๑. เดิมนายโกวิท สุรัสวดี ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐
(บางกอกน้อย) ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้วย นายธีรศักดิ์ วรรณสุต นายยุวัฒน์
กมลเวชช นายสวัสดิ์ โชติพานิช นายโคทม อาริยา และนายจิระ บุญพจนสุนทร ผู้ถูกฟ้องที่ ๑ - ๕ และ
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องที่ ๖ - ๑๕ ต่อศาล
ปกครองกลางตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๖๐๕/๒๕๕๔ คำฟ้องระบุว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ
เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ มีพฤติการณ์ส่อเจตนาที่จะทำให้เกิดการทุจริตเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยในฐานะ
เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่จัดทำคำสั่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร
ที่ ๑๗/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐
ซ้ำซ้อนกันถึง ๓ ฉบับ โดยมีชอบด้วยกฎหมาย มีข้อความอันเป็นเท็จและโดยทุจริต ก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาว่า คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๕๓ มีชอบด้วยกฎหมาย
และขอให้เพิกถอนคำสั่ง

๒. ศาลปกครองกลางได้มีคำวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องทั้งหมดมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และกรณีตามคำฟ้อง
เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งคัดค้านการดำเนินการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่
๓๐ กรุงเทพมหานคร และได้ร้องเรียนไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อขอให้ไม่รับรองผลการเลือกตั้ง

ของเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้วินิจฉัยสั่งการไปแล้วว่า ไม่พบการกระทำความผิดและไม่ให้มีการนับคะแนนใหม่ ถือได้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดไปตามมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ให้อำนาจไว้ อันเป็นอำนาจหน้าที่ที่มีสภาพเสร็จเด็ดขาด ศาลปกครองกลางจึงไม่มีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาหรือมีคำสั่งให้เป็นอย่างอื่นได้ จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๔ ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีจากสารบบความ

๓. นายโกวิท สุรัสวดี ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุดคัดค้านว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะคณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ร่วมกันออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนซ้ำซ้อนกันจนเป็นเหตุให้น่าจะเกิดการทุจริต ไม่ได้ประสงค์จะฟ้องในฐานะบุคคล และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเหตุให้รับคำฟ้องไว้พิจารณา

๔. ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๘๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่าพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีสภาพเสร็จเด็ดขาด อันเป็นเหตุให้ศาลปกครองชั้นต้นไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เป็นอย่างอื่นได้ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดบัญญัติชัดเจนเช่นนั้น คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวเป็นการแปลกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการเพิ่มตัวบท ขัดกับหลักการแปลกฎหมายเช่นที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่า “ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ก่อนประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ” ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่วินิจฉัยว่า

(๑) มาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางหลักไว้ว่า “ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น และมาตรา ๒๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรืออยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลกับเอกชน...” และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติว่า “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่

หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย...” ประกอบมาตรา ๕๒ ของพระราชบัญญัติเดียวกันได้บัญญัติว่า “ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ... ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง...” เมื่อพิเคราะห์บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้ว เห็นว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจศาลปกครองที่จะรับไว้พิจารณาพิพากษาได้

(๒) คณะกรรมการการเลือกตั้งรวมทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งอาจถูกดำเนินคดีในศาลปกครองได้หรือไม่นั้น ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ได้พิเคราะห์บทบัญญัติมาตรา ๒๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวข้างต้นที่ว่า หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะเป็นคู่กรณีหรือถูกดำเนินคดีในศาลปกครองได้ต้องเป็นหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลนั้น เห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามนัยมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า...(๒)... คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใดๆ มีผลกระทบต่อบุคคล” และเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภทนั้นอย่างน้อยจะต้อง “อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล” เนื่องจากคำว่ารัฐบาลมีความหมายกว้างกว่าคำว่าคณะรัฐมนตรีโดยหมายถึง “รัฐในฐานะที่เป็นตัวแทนประเทศชาติ” มิใช่ “คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือทบวง” ฉะนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง จึงอาจถูกดำเนินคดีในศาลปกครองได้ ศาลปกครองสูงสุดจึงให้รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาและให้ศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ดำเนินการต่อไป

๕. คณะกรรมการการเลือกตั้งโต้แย้งว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับการที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยให้รับคดีที่มีผู้ฟ้องคณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งไว้พิจารณาด้วยเหตุผลดังนี้

(๑) คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม สืบสวนสอบสวน เพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาด ประกาศผลการเลือกตั้ง ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ตลอดจนให้มีอำนาจ

แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือผู้แทนองค์การเอกชน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย ตามมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีลักษณะการใช้อำนาจกึ่งตุลาการ ดังนั้น อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีสภาพเสร็จเด็ดขาดในเชิงนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ

(๒) คณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งมิใช่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลตามมาตรา ๒๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเรื่องนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๖ ส่วนที่ ๔ มิใช่หน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาล

จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ ในประเด็นว่า การที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งอาจถูกฟ้องดำเนินคดีในศาลปกครองได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๗๑ และมาตรา ๒๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ขอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ได้พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้หรือไม่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๖๖ ในกรณีที่มิมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อนายโกวิท สุรัสวดี ผู้ฟ้องคดี ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ให้รับรองผลการเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ (บางกอกน้อย) กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ว่า ไม่พบการกระทำความผิดและไม่ให้มีการนับคะแนนใหม่ และสั่งให้ผู้อำนวยความสะดวกการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ ดำเนินการต่อไปแล้ว การที่นายโกวิท สุรัสวดี นำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองกลางขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองกลางมีคำสั่งที่ ๔๗/๒๕๕๔ ไม่รับคำฟ้อง แต่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๘๔/๒๕๕๔ กลับให้ศาลปกครองกลางรับคำฟ้องไว้พิจารณาพิพากษา คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว

เป็นการก้าวล่วงการใช้อำนาจสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติให้องค์การนั้น คือคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ เมื่อประธานกรรมการการเลือกตั้งเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นวินิจฉัยตามคำร้องต่อไปมีว่า การใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ถือเป็นยุติหรือไม่

พิจารณาแล้ว ปัญหาว่า การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งได้วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ถือเป็นยุติ มีสภาพบังคับเด็ดขาด โดยจะถูกฟ้องต่อศาลปกครองได้ หรือไม่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง”

มาตรา ๑๔๕ บัญญัติว่า “คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑ล๑

(๓) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง

๑ล๑

เห็นว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เป็นอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ (๓) ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ นำข้อความดังกล่าวไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ (๖) ว่า “ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา...” การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระและไม่อยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐบาล ในการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๔๕ (๓) เป็นการใช้อำนาจดังเช่นอำนาจตุลาการ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๗ (๔) บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องมีสาระสำคัญในเรื่องกระบวนการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “วิธีการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ซึ่งมี “ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยวิธีสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๔๒” ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒ โดยมีสาระสำคัญคือ การให้โอกาสคู่กรณีทั้งสองฝ่ายมีโอกาสเสนอข้อร้องเรียน คำชี้แจง ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐาน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ต้องระบุข้อเท็จจริง เหตุผลประกอบการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด และกรรมการการเลือกตั้งที่ลงมติทุกคนต้องลงลายมือชื่อด้วย

การที่นายโกวิท สุรัสวดี ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เขตบางกอกน้อย คัดค้านผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ (เขตบางกอกน้อย) ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายโกวิท สุรัสวดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงนายธีรศักดิ์ วรรณสุต ประธานกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ขอตรวจสอบความถูกต้องในการใช้สิทธิเลือกตั้งของเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ (เขตบางกอกน้อย) กรุงเทพมหานคร และมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ขอคัดค้านผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ (เขตบางกอกน้อย) โดยขอให้ระงับการประกาศผลการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ออกคำสั่งที่ ๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งให้นายเกรียงศักดิ์ ไชยรังสีนันท์ ผู้ตรวจการ นายสมเจตน์ พันธุไฉนิต ประจำสำนักงานผู้ตรวจการ และนายพีระพงษ์ ไพรินทร์ ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นผู้แทนคณะกรรมการการเลือกตั้งไปตรวจสอบข้อเท็จจริงการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีผู้ร้องเรียนแล้ว ปรากฏว่า ไม่เป็นเหตุที่จะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร ตามคำร้องของผู้ร้องแต่อย่างใด

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๔ (๓๕๕) เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๔ รับทราบตามความเห็นของนายเกรียงศักดิ์ ไชยรังสีนันท์ ผู้ตรวจการ และให้นำไปเป็นข้อมูลในการพิจารณาประกาศรับรองผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประธานกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ ให้นายองอาจ คล้ามไพบูลย์

พรรคประชาธิปัตย์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ (๓) และต่อมากลางคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ ๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง การคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ ว่า “คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาคำร้องเรียนและคำร้องคัดค้านนี้ โดยได้นำรายงานการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน พยานหลักฐานที่ผู้ร้องเรียนและคัดค้านนำมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ตลอดจนความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาการคัดค้านการเลือกตั้งมาพิจารณาประกอบกันแล้ว เห็นว่า พยานหลักฐานที่ปรากฏไม่มีเหตุที่จะต้องให้ผู้ถูกร้องเรียนและถูกคัดค้านมาให้ถ้อยคำและคำชี้แจงแสดงหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะไม่ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องเรียนและถูกคัดค้าน หรือมีบุคคล หรือมีบุคคล หรือเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ เป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๕ (๓) และมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๕๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องเรียนและคำร้องคัดค้านเสีย

ลงชื่อ พลเอก ศิริรินทร์ ชูปกกล้า นายจรัล บุรณพันธ์ศรี นายปริญญา นาคฉัตร์ชัย พลตำรวจโท วาสนา เพิ่มลาภ และนายวีระชัย แนวบุญเนียร”

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ใช้อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ที่นายโกวิท สุรัสวดี มีหนังสือร้องเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง คัดค้านผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ เขตบางกอกน้อย โดยขอให้ระงับการประกาศผลการเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้วินิจฉัยชี้ขาดให้ยกคำร้องเรียนและคำคัดค้านของนายโกวิท สุรัสวดี ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ว่า การใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการสืบสวนสอบสวนและวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) เป็นการใช้อำนาจดังเช่นอำนาจตุลาการ และเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) แล้ว กรณีจะต้องบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพราะเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศได้บัญญัติให้อำนาจแก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง

กรณีศาลปกครองสูงสุดชี้แจงว่า ศาลปกครองไม่ใช่องค์กรตามมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญ เพราะเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เป็นบทบัญญัติที่ไม่รวมถึงศาลปกครอง ซึ่งเป็นองค์กรศาลองค์กรหนึ่งที่ใช้อำนาจอธิปไตยตามที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์กรใหม่ ตามรัฐธรรมนูญ เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ได้บัญญัติให้มีศาลปกครองขึ้นด้วย ซึ่งอาจมีปัญหาคำขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกา เป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลอื่น และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คนตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นกรรมการ” บทบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร และศาลอื่น เท่านั้น แต่กรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลปกครองซึ่งเป็นองค์กร ตามรัฐธรรมนูญกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรณีจึงไม่เข้าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ วรรคหนึ่ง ดังที่ศาลปกครองสูงสุดอ้าง

ปัญหาต่อไปว่า คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นคดีปกครองที่อยู่ในอำนาจของ ศาลปกครองที่จะพิจารณาพิพากษาหรือไม่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่าง หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ใน บังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของ รัฐบาลด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการจัดการเลือกตั้ง แต่เดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และหากมีปัญหา เกี่ยวกับความไม่สุจริตและเที่ยงธรรมในการเลือกตั้ง กฎหมายได้กำหนดให้ผู้เลือกตั้ง ผู้สมัคร หรือ

พรรคการเมือง มีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งต่อศาลได้ แต่ปัจจุบันรัฐธรรมนูญได้บัญญัติเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และไม่มีบทบัญญัติใดในรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือพรรคการเมืองสามารถยื่นฟ้องคดีคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อศาลปกครองได้ และศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ อธิบายว่า “รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปในเรื่องอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองเป็นบทบัญญัติให้อำนาจศาลปกครองในการพิจารณาวินิจฉัย “ความชอบด้วยกฎหมาย” ของการกระทำของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาล...” สำหรับคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่มีขึ้นตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๖ ส่วนที่ ๔ มิใช่หน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลดังเช่นที่กล่าว” ดังนั้น ความเห็นของศาลปกครองสูงสุดว่า จากการพิจารณาอำนาจศาลปกครองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ซึ่งบัญญัติสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพากษาเกี่ยวกับการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ จึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และศาลปกครองสูงสุดแปลบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เรื่องอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองนอกเหนือจากกรอบที่รัฐธรรมนูญได้วางหลักไว้

เมื่อศึกษากฎหมายอื่นได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติให้ผู้สมัครที่ไม่มีชื่อเป็นผู้สมัครในประกาศของผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำเขต มีสิทธิฟ้องต่อศาลจังหวัดหรือศาลแพ่ง ให้ศาลวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องมีสิทธิสมัครหรือไม่ และมาตรา ๘๕/๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งบัญญัติให้กรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะวินิจฉัยให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครผู้ใด ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งแจ้งความเห็นพร้อมด้วยสำนวนการสืบสวนสอบสวนไปยังคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมีประธานกรรมการกฤษฎีกาทุกคณะเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการดังกล่าวมีความเห็นแตกต่างไปจากความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ให้ประกาศคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา จึงเห็นได้ว่า มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๘๕/๓ มีบทบัญญัติให้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่อศาลจังหวัดหรือศาลแพ่ง หรือให้คณะกรรมการตรวจสอบซึ่งประกอบด้วย

ประธานกรรมการกฤษฎีกาทุกคณะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบเรื่องเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเท่านั้น ส่วนศาลปกครองไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นให้อำนาจศาลปกครองให้พิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เพราะการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) เป็นการใช้อำนาจทางรัฐธรรมนูญ คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งไม่ใช่คดีปกครองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการใช้อำนาจดังเช่นตุลาการของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งได้วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ถือเป็นยุติ ศาลปกครองไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวได้

ส่วนปัญหาว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ถือเป็นที่ยุติเช่นเดียวกันหรือไม่ เห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจแต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือผู้แทนองค์การเอกชน เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย” คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งที่ ๓๐ กรุงเทพมหานคร ได้ออกคำสั่งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๓๐ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒ (๒) และ มาตรา ๑๕ นอกจากนั้น การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้มีคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้งในการทำหน้าที่เกี่ยวกับการนับคะแนนในสถานที่นับคะแนนเลือกตั้งสำหรับเขตเลือกตั้งแต่ละแห่ง เพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาฯ มาตรา ๑๒ (๒) และนำไปสู่การประกาศผลการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ (๕) จึงถือได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งได้ทำหน้าที่ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายตามอำนาจหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติในมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม แล้ว เมื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายและเสนอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ (๓) และ (๕) เพราะเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศบัญญัติให้อำนาจแก่คณะกรรมการการเลือกตั้งและสามารถมอบหมายให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งได้ จึงถือเป็นยุติเช่นกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า การใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยเกี่ยวกับการจัดการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง (๓) ถือเป็นยุติ

นายมงคล สระแก้ว
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ